

DEI OPT. MAX. DUCTU ET
AUSPICIO,
ET REV. CONCILII UNIVERSITATIS RO-
stochiensis scitu ac decreto,
P R O G R A M M A
publicè propositum,
QUO DE SUO OFFICIO
DOCENTES FIDELITER POLLICEN-
tur, & Discentes severe admonentur,
Cui subjunguntur DE L E C T I O N I B U S, singulis semestri-
bus absolvendis, L E G E S,
& præsenti æstivo semestri proponendis
C A T A L O G U S.
Jerem. 48. v. 10.
MALEDICTUS, qui facis opus Domini fraudulenter.

R O S T O C H I
Typis JOACHIMI PEDANI, Anno 1618. 4. Junij.

RECTOR ET CONCILIUM UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS.

*V*enadmodum omnium,
Rerumpublicarum, sic etiam Schola-
rum & Academiarum status tum-
demum felix & beatus est, cum Ma-
gistratus recte imperat, & subditi re-
cte parent, Cum docentes rite du-
cunt, & discentes rite sequuntur,
Cumq; adeo praeceptores sine invidia
docent, & discipuli sine pudore ai-
scunt. Et hac adeo fuit illa felicitas, qua patrum nostrorum,
& ex parte etiam nostrae aetate, cum vicina alia Germania Aca-
demia, tum verò, & cum primis, hac nostra viguit & floruit,
& sua bujus felicitatis fertilitatis, ac fecunditatis fructus in
vicina regna, regiones, opida, & urbes uberrimam copiam veluti
Amalthea aliquod cornu, de quo Poëta fabulati, profudit. Sicut
autem omnium rerum mortalium, ita bujus etiam felicitatis
certa quaedam & fatales videntur fuisse Periodi, de quibus meri-
tò Herodoti illud usurpare liceat: Quod Circulus sit rerum hu-
manarum, qui non permittat eosdem semper felices esse. Cer-
tè illa felicitas, qua nobis cum multis alijs communis fuit, jam
nos reliquisse, & vel ad alios transiisse, vel omnino jam evanuisse
videri potest. Utrius autem partis discentium, an vero do-
centium

centium culpâ hoc ipsum huic Academia accidat, fortè non im-
meritò ambigi possit. Utriusq. certè partis hic aliquam cul-
pam esse, satius fortè fuerit confiteri, quàm illud negare, quod li-
quidiùs omnibus patet, quàm si Solis radijs scriptum aut pictum
esset. Et plerumque mortales suas sibi fortunas utrinque fabri-
cant, ut ad illas ab hac parte ferrum coquatur, ab illâ cudatur.
Majorem tamen hic culpam esse discentium nemo nisi impuden-
tissima & perfrectissima frontis homo negaverit. Notum enim
est, quid in hac Academia ante undecim annos à parte Docentium,
Rectoris, & totius Senatus Academici unanimi omnium con-
sensu decretum & constitutum fuerit in Sacrosanctis illis Legibus,
de Lectionibus, Disputationibus, alijsq. ad virtutem & erudi-
tionem acquirendam exercitijs, à nobis latis. Quibus Professo-
res omnes & singuli, qui in hac Academia plures sunt, quàm in
ullâ aliâ Germaniæ, ad fidem & diligentiam, & ad officium
suum sine dolo & fraude peragendum, etiam sub certâ voluntariâ
penâ se devinxerunt & obligaverunt. Et quas, ne quis igno-
rare posset, easdem recusas & huic Programmati subjunctas de-
nuò publici juris facimus. Hisce nimirum legibus illo tempore
latis & hoc tempore denuò confirmatis, DEO, & toti mundo, &
omnibus in illo bonis fidem & conscientiam nostram probare vo-
luimus, & eosdem testes vocare, Academia nostra, cui sanctissima
sacramento singuli obligati sumus, incremento, salute, & omnium
in illâ discentium sperato studiorum successu, nihil nobis prius,
nihil potius, nihil antiquius esse & fuisse. Exemplo nullibi forte lo-
corum in ullâ Europa Academia usurpato, nec hactenus uspiam
fando audito, Quod citra arrogantiâ veriùs quàm confidentiùs,
(cum non nisi quod debuimus fecerimus) de nobis pronuncia-
mus. Nec hosce nostros conatus à parte nostrâ penitus suo spe-
rato fructu caruisse, meritò conqueri possumus. Quamvis enim
fortè non defuerint, apud quod hæc leges non illud pondus invene-
rint, quale ipsæ suâ naturâ merebantur, quig., quod illæ exigunt,
& ipsæ

Et ipsi debebant, siue ad obedientiam siue ad pœnam, se illis conformes per omnia fortè non gesserint: Non defuerunt tamen contra alij, qui sui officij, sui sacramenti probè memores, summum piaculum duxerint vel latum unguem ab illarum normâ recedere, sed debitam ijs observantiam vel ad obedientiam vel ad pœnam sanctè præstiterint, Et vel totius semestris Et ampliùs stipendio carere maluerint, quàm violatarum legum culpâ conscientiam suam sauciare. Hæc leges ad gloriam DEI, Et hujus Academia salutem latas, Et hæcenus utcunq; servatas, ut impostèrum per DEI gratiam strictius Et rigidius in omnibus suis punctis Et clausulis servantur, unanimi omnium totius Concilij consensu, conspirantibus suffragijs decretum Et constitutum, earumq; justa Et severa exsecutio sine ullo personarum respectu de suo cuiq; semestri pro tempore Rectori demandata fuit. Præterea, ut non solum de fide Et diligentia præceptorum suorum discipulis in genere constet: verùm idem etiã intelligant, quid de singulis sibi promittere Et expectare debeant: Simul etiã iisdem totius Concilij suffragijs decretum fuit, ut Catalogus Læctionum publicarum, (quod hæcenus diu intermissum) impostèrum singulis semestribus typis exscriptus publicè adfigatur. Et cujus rei hodierno die, quod ille Auctor Et Conservator omnium piarum Scholarum Et Academiarum, Deus optimus Et maximus, huic Academiae felix faustum Et perpetuum esse velit, hodierno die facimus initium; Et, quod, cum Deo, hodiè capimus, quàm diu in hac statione vivimus, pro virili singuli continuabimus, Nulli dubitantes posteros nostros eadem diligentia, fide, Et conscientia nos in hoc stadio, cujus meta est Gloria DEI, Et salus hujus Academiae, secuturos esse.

Huic præceptorum docentium fidei, (quam, quotquot boni sumus, volente ac juvante Deo, citius præstabimus, quàm pollicemur,) Si studiosorum quoq; Et discipulorum diligentia ab alterâ parte respondeat, nihil, procul dubio, impediet, quo mi-

us Academia hac, per DEI gratiam, ita vigere incipiat, ut paulo post illa rursus florentissima potiamur. In Academiam hanc qui pium recte vivendi, & in studijs proficiendi propositum secum adduxerint, nihil, volente Deo, desiderare poterunt. Urbs loci opportunitate & amantate vicinas plerasq; superat, certe nulli illarum cedit, & quotidie non obscura incrementa capit. Aer si quisquam alibi, saluberrimus. Victitandi ratio non incommoda, & satis tolerabilis, etiam pro illis, qui in re & parte non nimis lautâ. Sic ut neq; ad corporis sustentationem, neq; ad animi culturam quidquam rerum necessariarum, per DEI gratiam, deesse hic cuiquam possit. Gravissimam aliquando Deo rationem reddent, qui, cum ad omnia optima & salutaria nihil illis defuerit, ipsi sibi defuerunt. Hâc enim tantâ commoditate quomodo apud nos hactenus perfruantur studiosi non nulli, in hac pagella angustia non est conquerendi locus. Utinam cum Apostolo verè dicere possemus: Vetera praterierunt, Ecce nova facta sunt omnia. Ut autem vetera & praterita, quæ à tergo sunt, & à fronte denuò statui ac mutari nequeunt, recte relinquamus; de futuro, quod nobis dignum est, & nostri officij, singuli sedulo, cogitemus, & quod dicitur, HOC AGAMUS. Et quoniam Professores in nostro officio nihil quicquam desiderari, juvante Deo, passuri sumus: Acquisissimum sanè fuerit, vos etiam studiosos idem facere. Tria hominum esse genera Hesiodus prodidit, & quotidiana experientia demonstrat, quorum optimi, qui suâ sponte & ultro faciunt quod rectum est; Quibus proximi, qui, bene monentibus recte obtemperant. Inutiles autem & pessimi illi sunt, qui nec ipsi sapiunt, neque alijs sapientioribus obediunt. De illis & istis meritò nobis gratulamur, & optima quæque pollicemur. Hosce verò duris propositis pænis vel in ordinem redigemus, vel ex ordine nostro, quem turbant, penitus profligabimus, & omnino excedere, & exulare jubebimus. Et principio quidem, cum intelligamus esse plurimos, qui tanquam fuci se nostris alvearijs inge-

ingerant, & cum alijs studiosis eodem convictu & contubernio utantur, etiam in illorum mensis, qui nostri ordinis sunt, tolerantur & foveantur, qui non sunt inscripti; & omnem petulantiam & nequitiam passim exercentes accusati comparere & suo se magistratus sistere detrectant; Eos monemus & jubemus severissime ut intra octo proximos dies nomina sua professi juramento Academiae praestito se actualia Academia membra esse & fore declarent; aut eorum nomina ad valvas Academiae publico Programme, ut hactenus cum talibus agi consuevit, adfixa non solum palam significabimus tanquam fucos & spurios ad nos non pertinere, verum idem etiam in illorum Patriam ad parentes, tutores, & patronos perscribemus. Et ne haec vanas minas fore sibi persuadeant, brevi & forte opinione sua citius haec sentient, quae malleamus illos caverè, quàm experiri. Cum etiam experiamur non deesse alios, qui nomina sua quidem professi, studia interim sua flagitiosè negligant, quotidie Baccho aut etiam infami Veneri litent, & patrimonium suum flagitiosè prodigant, nihil minus agentes, quàm illud, cujus causa huc à suis missi sunt. His palam edicimus, nos juxta leges, quae non frustra latae, quotannis bis publicè praeleguntur, cuius illis processuros, ad illorum parentes, tutores, & Patronos in patriam perscripturos, & jussuros, ut illos ad se revocent, aut ultro illos, tanquam Academia nostra inutiles, indecores, & noxios in patriam, & ad suos relegabimus. Cumq; hoc tempore nostra Academia per D. E. I. gratiam illis viris instructa sit, qui studiose juventuti in omnibus studiorum partibus per omnia publicè sufficere possint, & ultrò etiam velint, nec quidquam illorum, quae ad juniorum studia promovenda quoquo modo sint necessaria, in posterum in quoquā desideranda sint: Conclufum jam & decretum est, ut diebus ordinarijs, quibus Professores Publici docent & legunt, omnia alia privata exercitia lectionum, disputationum, aut aliorum exercitiorum prorsus intermittantur, nec ulli penitus imposteorum permittantur. Nullum etiam deinceps pro studioso esse habendum

bendum, nulli imposterum à nobis abituro Testimonium vite & studiorum esse conferendum, qui sub publicis Præceptoribus suis non didicerit, lectiones publicas diligenter & sedulò non audierit, & eo ipso se genuinum hujus Academia studiosum esse probaverit, Et qui tale est Testimonium imposterum hinc ad suos vel alios non adferant, illos eo ipso se apud alios tales esse declaraturos, qui quod sui muneris fuerit apud nos non fecerint, & ideo tale testimonium impetrare à nobis non potuerint. Ideo enim in hanc stationem collocati sumus, & publicis stipendijs publici Professores sustentamur, ut sub nobis præceptoribus nostro ductu & auspicio juniores discant linguas, literas, artes, & facultates DEO gratas, & humano generi utiles & necessarias. Ideo rursus juniores ad nos mittuntur, ut sub nobis legitimis publicis præceptoribus suis hæc discant, & è limpidis fontibus potius hæc hauriant, quàm è jejunis rivulis, aut lacunis. Neque ad illam rem vicariâ juniorum operâ indigemus, inter quos non desunt, qui sibi metipsis semitam nondum sapiunt, & alijs monstrant viam. Cum ergo à nostrâ parte Professores nihil, volente DEO, imposterum in nobis desiderari passuri simus, æquissimum omnino est, vos etiam studiosos à parte vestrâ præceptorum fidei & diligentie respondere, & discendi fervore, assiduitate, & frequentia præceptorum in docendo studium, alacritatem, & diligentiam accendere & inflammare, & à viris explorata virtutis & eruditionis ad id publicè constitutus illa potius in honoratis publicorum auditoriorum locis gratis discere, quàm in obscuris privatis conventiunculis, illorum ductu, qui ipsi adhuc sub præceptoribus discere deberent, perperam & non sine impensis eadem conari. Quod siqui benivole huic ac paternæ nostræ admonitioni & exhortationi locum noluerint relinquere, illi non sine damno suo sentient, hæc justissimas nostras minas non bruta è pelvi fulmine fuisse, sed talia, quæ justo executionis rigore in delinquentibus

B

neceſſe eſt. Nam veriſſimum eſt, quod vulgò dici ſolet, omnes licentia deteriores fieri. Quocirca viri prudentes ſibi ipſis Leges faciunt & præſcribunt, quas communem Reipublica ſponſionem magnus Papinianus appellat, quaſi commune placitū voto, conſenſu & velut ſponſione ſtabilitum, idq̃ tantum abeſt, ut de fide & dignitate eorum, qui ſibi Leges conſtituunt, & pœnis vel mulctis adſcriptis confirmant, quicquam detrabat, ut magis autoritatem & dignitatem illis attribuat & addat, cum legibus regimen ſuura ſubmittere ipſo imperio majus ſit, uti præclare Theodoſius & Valentinianus reſcripſerunt. Id nobiſcum conſiderantes & expendentes, Leges infra ſcriptas communi Reipublica noſtra ſponſione fecimus, easq̃ nunc publicamus, ne quem illarum ignoratio teneat, & ut de fide ac diligentia, quam Profeſſores in docendo ac diſputando præſtabunt, publicè conſeſ.

Prima Lex.

Lectiones publicæ diebus ordinarijs inſtituentur, & ſinguli Profeſſores omnium Facultatum ad minimum lectiones quinquaginta ſingulis ſemeſtribus recitabunt & ſi quid diebus ordinarijs neglectum ſit, id diebus extraordinarijs reſarcient & ſupplebunt. Pro intermiſſis ſingulis Lectionibus Thalerum ſolvent. Cum emeritis, morbo ſontico oppreſſis, vel Reipub. cauſa absentibus, pro ut Reverendo Concilio viſum fuerit, diſpenſabitur.

II.

Diſputationes anniverſariæ in ſingulis Facultatibus ſecundum earum ordinem quotannis habebuntur, qui ea in re negligens fuerit, decem Thaleris mulctabitur. Emeritis, morbo ſontico impeditis, vel Reipub. cauſa absentibus, per ſubſtitutum ejusdem Facultatis Profeſſorem ex Reverendi Concilij decreto, ſuper ea re interpoſito, diſputare licebit,

Diſpu-

III.

Disputationes Juridicas mensuales Facultatis Juridicæ Professor junior habebit, sub multa octo Thalerorum, pro intermissis singulis disputationibus solvendâ.

IV.

In alijs quoq; Facultatibus prout earum Decani constituent disputationes publicæ crebriores interponentur.

V.

Lectiones & disputationes privatæ non solis Professoribus publicis, sed & alijs Doctoribus & candidatis, qui eruditionem suam reverendo Concilio, vel Facultatum Decanis testatâ fecerunt, diebus & horis illis, quibus publicè non docetur, permittæ erunt. Imò Doctores, Licentiati, & Magistri, qui in Professorum numero non sunt, neq; lectiones publicas audiunt, si membra Academiae esse, & Privilegijs uti frui velint, singuli singulis Semestribus unam ad minimum disputationem habebunt, vel materiam aliquam Theologicam, Juridicam, Medicam, aut Philosophicam ex Decanorum præscripto diebus extraordinarijs explicabunt, & ad quosvis actus publicos accedent, sub poenâ arbitrariâ.

VI.

Theses disputationum exhibebuntur breves, nervosæ, graves, ex ipsis doctrinarum & artium fontibus petitæ, nullisq; vel paucis tantum allegationibus confirmatæ.

VII.

Disputationes ultrâ horam duodecimam non producentur, nisi pro gradibus conferendis instituantur; quas velut publicum examen longiùs extendi necesse est. Erit tamen in arbitrio & potestate Decani circa meridiem disputationem abrumpere, & post ad eandem reverti, illamq; absolvere.

IX.

Studioſi opposituri è regione Cathedræ considebunt, & singuli

guli tria vel quatuor argumenta, formis Dialecticis inclusa proponent, & tùm sequentibus disputandi locum dabunt.

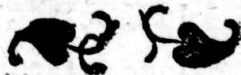
IX.

Finito quolibet semestri *ante diem* Tiburtij, & Dionisij, Decani singularum Facultatum Professores, Doctores, Licentiatos, & Magistros ad se vocabunt & mandabunt, ut singuli sub jurejurando, quo Academiae devincti sunt, indicent & affirment, utrum Lectionum & Disputationum numerum absolverint, nec nẽ De toto negotio iidem Decani *insequente die* Tiburtij & die Dionisij ad Magnificum pro tempore Rectorem & Reverendum Concilium sub pœna arbitraria referent.

X.

Multæ ex singulorum Professorum in hasce Leges delinquentium salario deducuntur, ab alijs officium suum non facientibus, viâ executivâ petuntur, & in Fiscum Academiae dabuntur, atq; in usus necessarios & utiles, ex Reverendi Concilij decreto conferentur.

HAS Leges ad gloriam DEI, pro dignitate & salute Academiae nostræ, in studiosorum utilitatem scriptas singulis Semestribus, quando Leges Academiae usitato ac recepto more proponuntur, simul recitari non solum jubemus, sed & eas operi & effectui trademus, invocato ad id auxilio Spiritus Sancti, sine cujus numine nihil est in homine, nihil est innoxium. Publicata Rostochij XXIV. Octobris. Anni 1604. Et recusa & denuò omnium consensu comprobata & confirmata Anno 1615. Et publicata 4. Junij, Ipsâ Dominicâ Trinitatis.

Catâ

CATALOGUS LECTIONUM
IN UNIVERSITATE ROSTOCHIENSI
PROPONENDARUM SEMESTRI ÆSTIVO,
ANNI M. DC. XV.

In Facultate Theologica.

PAULUS TARNOVIUS Locum de ministerio verbi & sacramentorum : deq; ministrorum vocatione, administratione, abdicatione, & cæteris quæstionibus eodem pertinentibus explicabit; eoq; absoluto ad doctrinam de Sacramentis progredietur, *hora 9.*

EILHARDUS LUBINUS librum quartum historiæ Evangelicæ hoc semestri, volente DEO, absolvet, diebus ordinarijs *hora 7.* & librum quintum sive ultimum inchoabit. Diebus verò extraordinarijs historiam resurrectionis & ascensionis Christi, cum Deo, ad finem perducet, *hora 8.*

JOANNES AFFELMANNUS in explicatione libri Psalmorum perget, & hoc semestri Psalmos 10. 11. 12. 13. 14. 15. & 16, ea, qua superiores, fide, exponet, additis simul quibusdam observationibus, ad universæ Scripturæ S. intellectum necessarijs, *hora 1.*

JOHANNES TARNOVIUS Prophetiam Joëlis Prophetæ, volente Domino, ex ipso fonte Hebræo potissimum explicabit, analysi illustrabit, locos communes inde breviter erudt, & semestri hoc æstivo per DEI gratiam commentationem hanc ad finem perducet, *hora 2.*

JOHANNES QUISDORPIUS Epistolam Apostoli Pauli ad Ephesios interpretari cæpit, cujus expositionem continuabit, &, cum DEO, hoc semestri æstivo absolvet, *horâ 3.*

In

In Facultate Juridica.

ERNESTUS COTHMANNUS Cancellarius, & Academiae Syndicus in locum substituti prioris suffecit *D. Petrum Wasmund.* qui primo quoq; tempore, cum DEO, officio suo satisfaciet, *hora 9.*

HAIIO à NESSA Cancellarius suo loco Academiae legibus satisfaciet per substitutum *D. Christianum Obemium,* qui tertiam partem Digestorum disputationibus comprehensam publice examinandam proponet.

ALBERTUS HEINT'US in susceptâ explicatione legum difficiliorum Pandectarum perget, quo labore absoluto ad lectionem ordinariam Decretalium redibit, *hora 2.*

JOHANNES SIBRANDUS ex Codice Justiniano interpretabitur librum sextum, & hoc semeltri, volente DEO, absolvet materiam de Testamentis, *hora 8.*

THOMAS LINDEMANNUS Actionum materiam & Regulas Juris, cum DEO, interpretabitur, *hora 1.*

JOACHIMUS SCHÖNERMARCHIUS in explicatione libri tertij Institutionum Imperialium versatur, quo absoluto ad quartum, juvante DEO, progredietur, *hora 3.*

In Facultate Medica.

JOHANNES BACKMEISTERUS tractatum de compositionibus medicamentorum continuabit, *hora 8.*

JOHANNES ASSVERUS rationem affectuum præternaturalium capitis tum cognoscendorum tum curandorum tradet, *hora 4.*

JACO-

JACOBUS FABRICIUS librum Hippocratis $\alpha\epsilon\upsilon$
 $\delta\epsilon\chi\acute{\alpha}\iota\eta\varsigma$ $\iota\eta\lambda\epsilon\chi\eta\varsigma$ explicabit, exq; eo consensum Hip-
pocraticæ & Hermericæ Medicinæ monstrabit, ad-
juncturus ipsam etiam $\epsilon\gamma\chi\epsilon\acute{\iota}\rho\eta\sigma\iota\nu$ seu rationem Chy-
micè componendi medicamenta, *hora 2.* Præterea
in Euclide diebus extraordinarijs progreditur, &
primo propediem absoluto libro secundum $\xi\omega\upsilon$ $\theta\epsilon\acute{\iota}\omega$
auspicabitur, *hora 9.*

In Facultate Philosophica.

AZARIAS STURTIUS ea quæ restant in Tacito ad
finem perducet, quibus absolutis ad Salustium se con-
vertet, *hora 2.*

MARCUS HASSÆUS Hebrææ linguæ Professor una
cum Grammaticâ Dn. Schindleri, ea quæ restant in
Proverbijis Salomonis hoc semestri æstivo absolve-
re conabitur, *hora 8.*

JOHANNES POSSELIUS absoluto Theognidē Aja-
cem Sophoclis interpretari incipiet, *hora 9.*

JOHANNES SIMONIUS libros Ciceronis de officijs
exorsus porro interpretabitur, dabitq; operam ut
librum primum hoc semestri æstivo absolvat, *hora 4.*
In publicis quoq; oratorijs Collegijs celebrandis,
 $\sigma\omega\upsilon$ $\theta\epsilon\acute{\iota}\omega$, perget.

PETRUS SACHSE, Libros octo Topicorum, & duos
libros Sophisticorum Elenchorum Aristotelis, Deo
juvante, hoc semestri æstivo absolvet, *hora 7.*

GEORGIUS DASENIUS proponit adhuc Arithme-
ticam Gemmæ Frisij, quâ ad finem feliciter per-
ductâ,

ductâ, Sphæricæ doctrinæ explicationem, postea
volente Christo suscipiet, *horâ 12.*

JOHANNES SLEKERUS examine Physices Kecker-
mannianæ ad finem perducto, ad Aristotelem re-
versus, quæstiones insigniores, & ad usum noti-
tiamq; publicam accommodatas ordine percurrer,
atq; hoc semestri Acroasin cum libris de cœlo ab-
solvere studebit, *horâ 3.*

ANDREAS HELVIGIUS, in Sermonum Horatia-
norum libro secundo versatur adhuc, quo peractô
Epistolas quoque Horatianas sumet explicandas,
horâ 8.

